

Sprawozdanie

komisyi drogowej z petycyi gminy miasta Komarna i 17. gmin okolicznych o uznanie drogi z Komarna do Szczerca za dojazd kolejowy, względnie wybudowanie tej drogi kosztem kraju.

Wysoki Sejmie!

Droga będąca przedmiotem petycyi jest długą około 13 kilometrów i łączy 2 miasteczka Komarno i Szczerzec i przechodzi przez wsie: Kliko, Jakimezyca, Jastrzębków, Sroki, Falkenstein, Nikonkowice i Rosenberg. Droga ta leży częścią w powiecie lwowskim a częścią w powiecie rudeckim. Ponieważ droga ta z powodu niskiego i wilgotnego położenia z jednej a braku kamienia z drugiej strony, przez wielką część roku nie jest do przybycia, najbliższe zaś połączenie z koleją żelazną w Gródku wynosi 21 klm., przeto przez zbudowanie rzeczzonej drogi zbliżyłoby się Komarno do kolei o 8 kilometrów.

Nieulega wątpieniu, iż droga ta ma dla okolicy doniosłe znaczenie, gdyż ułatwi dla gmin położonych na południe i zachód połączenie ze stacją w Szczercu a tem samem ze Lwowem. Pod względem wojskowym ma droga znaczenie z powodu, że połączyłaby z torem kolejowym okolice obfitujące w paszę i siano.

Mimo tego swego znaczenia, mniema komisya, że niemogłaby droga rzeczona być za dojazd kolejowy uznaną z powodu, iż brak jej odpowiednich warunków potemu.

Najbliższem bowiem miasteczkiem, które w myśl ustawy z 15. kwietnia 1881 (Dz. u. kr. Nr. 46). dojazdem kolejowym ze stacją ma połączenie jest Szczerzec a nie Komarno. Wybudowanie zaś drogi kosztem kraju, o co petenci proszą, a co się równa uznaniu drogi za krajową, także uważa komisya za niemożliwe, naprzód z powodu mniejszej wagi tej drogi pod względem ogólnokrajowym a powtóre ponieważ praktyka przez Wysoki Sejm przyjęta nieprzemieniania dróg gminnych na krajowe stoi temu na przeszkodzie. Komisya atoli jest tego przekonania, że subwencjonowanie tej drogi nie jest wykluczone a nawet wielce pożądane w przypuszczeniu, że przez Wydziały powiatowe zostaną stworzone te dane jakich wymagają rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 17. listopada 1874, 12. października 1877 i 22. grudnia 1881.

Z tych przeto powodów komisya prosi.

Wysoki Sejm raczy uchwalić!

Petycyę niniejszą odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia w myśl okólników Wydziału krajowego z dnia 18. listopada 1874, 12. października 1877 i 22. grudnia 1881.

Lwów, dnia 10. Lutego 1894.

Zastępca Przewodniczącego:

G. Romer w. r.

Sprawozdawca:

Krzysztofowicz w. r.

